

[Aksel Larsen.]

til Orde imod de danske og norske Aktivisters Strid om Grønland og om Eskimoernes Arbejdsudbytte, som vi har gjort det her, i den Henseende er der ikke Forskel paa Argumenterne.

Vi er ikke et nationalt Parti som Socialdemokratiet. Vi ved udmærket vel, at Socialdemokratiet, der i højtidelige Stunder, saasom første Maj eller ved Partijubilæer, skilter med, at det er Medlem af Anden Internationale, og at Arbejderklassen er international, vi ved udmærket vel, at dette Parti er et nationalt Parti, og at Socialdemokratiet i Danmark indtager en Stilling, som ofte er diametralt modsat Socialdemokratiets Stilling i et andet Land. Vi saa det under Verdenskrigen, at de forskellige socialdemokratiske Partier, i Tyskland som i Frankrig, i Belgien som i England, i Østrig som i Rusland — for der fandtes ogsaa i Rusland et socialdemokratisk Parti — hvert for sig sluttede op i Forsvar for deres dertil indrettede Fædreland, og vi saa, hvorledes Socialdemokratiet herhjemme, fra at være et paa Papiret og efter Programmet antimilitaristisk Parti, der var Modstander af Minister-socialisme, blev et ministersocialistisk Parti, der under Krigen bevilgede ikke mindre end 500 Mill. Kr. til Militærvæsenet.

Socialdemokratiet i alle Lande fører en nationalt betonet Politik, det vil sige en Politik, som tjener det nationale Bourgeois. Det er anderledes med os Kommunist, vi har kun eet Hensyn at tage, Hensynet til Arbejderklassen, ikke Hensynet til Arbejderne i København eller Arbejderne i Sønderborg eller Arbejderne i Odense, men til den internationale Arbejderklasse som saadan, hvortil ogsaa den danske Arbejderklasse hører, og derfor tager vi netop den Stilling til Grønlandsspørgsmaalet, som vi gør.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gik meget stærkt imod mine Udtalelser og konstaterede udi egen Mening, at mine Beregninger er falske, mine Udtalelser paa-viseligt forkerte, og at man derfor ikke kunde have Tillid til mig, det var ligegyldigt, hvad jeg sagde. Nu foretrækker jeg altid at tale om Ting, jeg har Begreb om, og saaledes ogsaa med Hensyn til Grønland. Men jeg skal her afsløre en Hemmelighed for det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvis han skulde faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med, hvad jeg siger: at en Marxist behøver ikke at have undersøgt noget Koloniregnskab for at tage Stilling til et Kolonispørgsmaal. Vi ved udmærket vel,

at Kolonier har man for at udbytte dem . . . (Hans Nielsen: Det er ikke sandt, ikke her!).

Altsaa, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil forsøge at bilde mig ind — det er nu haabløst, men saa at bilde Arbejderne ind, for det er dem, det drejer sig om —, at den danske Overklasse er særlig, filantropisk indstillet, at den for sin egen Fornøjelses Skyld eller for at berede Eskimoerne en sorgfri Tilværelse tager sig venligt af Eskimoernes Liv og Levned, at den derfor har en Koloni, der hedder Grønland. Undskyld, den tror vi ikke paa! Der findes intet Land, som af filantropiske eller menneskekærlige Grunde anskaffer sig Kolonier. Kolonier har man for at udbytte dem, og det bliver gjort saavel af Danmark overfor Grønland som af England overfor Indien, af et hvilket som helst kapitalistisk Land overfor dets eventuelle Kolonier.

Og dør kan vi jo saa kige paa disse Regnskaber. Det ærede Medlem Hr. Pürschel havde altsaa konstateret, at mine Regnskaber stemte ikke, eller rettere sagt: jeg kendte vel ikke Regnskaberne; han havde undersøgt dem, og de var altsaa af en saadan Art, at Danmark har et stadigt og stigende Underskud paa Grønland, og man føler sig fristet til at sige, at her er virkelig en Ædelhed, som langt overtræffer den Ædelhed, som det ærede Medlem konstaterede hos det radikale Venstre i dets Glæde over Valgnederlaget. Det stemmer bare ikke, hvis man undersøger Grønlands Indførsel og Udførsel — og det bliver vel det nærmeste, vi kan komme det, af den simple Grund, at de Regnskaber, der opstilles, og som almindelige dødelige kan faa fat i, er det ikke helt let at blive klog paa; de er stillet op, som kapitalistiske Regnskaber nu en Gang er det, for saa vidt muligt at tilsløre de faktiske Forhold.

Men tager vi disse Regnskaber, og det bliver vel det bedste Kriterium, vi under disse Omstændigheder kan faa fat i, saa faar vi til Resultat, at i de sidste 3 Aar, i 3-Aaret 1929—31, er der til Grønland indført for 8 770 000 Kr. Varer, og i samme Tidsrum er der fra Grønland udført for 25 353 000 Kr. Varer — Tallene til behageligt Eftersyn i Statistisk Aarbog. Der er vel ingen synderlig Grund til at tro, at man har indført Differencen plus det af det ærede Medlem Hr. Pürschel opdagede Underskud i kontante Kroner, f. Eks. 10 Krone Sedler eller Guldspege, til Grønlændernes behagelige Anvendelse; det vil sikkert ingen paastaa, og Kendsgerningen er altsaa, at Danmark ud af Grønland henter Værdier for 25 Mill.